

PRZYKŁADOWA PEŁNA ODPOWIEDŹ

Wizja końca świata. Omów zagadnienie na podstawie znanych Ci fragmentów Apokalipsy św. Jana. W swojej odpowiedzi uwzględnij również wybrany kontekst.

LEKTURA BAZOWA

Apokalipsa św. Jana

EPOKA

Starożytność

CZAS WYPOWIEDZI

ok. 4 min

OPRACOWANIE

nauczyciele Odrabiamy

ZESKANUJ TELEFONEM ALBO KLIKNIJ

Kursy maturalne

Pakiet 10 kursów do matury 2027 od Odrabiamy.pl.

Przećwicz to pytanie

Darmowy symulator matury ustnej. Ocena wg kryteriów CKE.

Posłuchaj

Darmowy kurs z opracowaniem pytań jawnych 2027.

JAK Z TEGO KORZYSTAĆ

To gotowa wypowiedź, taka jak na egzaminie. Etykiety na marginesie pokazują, z jakich kroków się składa. Nie ucz się jej na pamięć: zbuduj własną według tego samego planu, a potem sprawdź się w symulatorze (kod QR „Przećwicz to pytanie” wyżej).

TEZA

wstęp, który od razu mówi, co będziesz udowadniać

Wizja końca świata od wieków fascynuje artystów, w tym poetów, malarzy i reżyserów. Tak naprawdę nic nie wiadomo o apokalipsie, dlatego temat tak silnie pobudza wyobraźnię człowieka. Szczególnie ciekawe są literackie opisy końca świata, które - choć bardzo różne - mają pewną cechę wspólną. Dominuje w nich nastrój tajemniczości i grozy.

Z LEKTURY

sceny i postacie z lektury bazowej omówione pod tezę

Na początek warto się przyjrzeć Apokalipsie św. Jana. Utwór mówi o zagładzie świata za pomocą licznych symboli. Przykładowo Smok oznacza szatana, Baranek - Jezusa Chrystusa, miecz - wojnę, a siódemka -

tajemnicę. Księga jest tak zagadkowa i niejednoznaczna, że można ją odczytywać na wiele sposobów.

Równie tajemnicze są okoliczności, w których św. Jan opisuje zagładę. Ta nie dzieje się naprawdę, na oczach apostoła, ale zostaje mu w cudowny sposób objawiona.

Groza Apokalipsy wynika z samego faktu, że świat, który znamy, ulega całkowitemu zniszczeniu. Zagładzie towarzyszą przerażające wydarzenia, jak np. pojawienie się na ziemi czterech jeźdźców, przynoszących ze sobą wojnę, głód, śmierć i zarazę. Równie ponurą zapowiedzią są zaćmienie słońca czy czerwona barwa księżyca. Niepokój budzą też kataklizmy, w tym szarańcza, zatruta woda i ogień. Co najważniejsze, te klęski są nieuchronne, w żaden sposób nie można im zapobiec.

Nastrój grozy budują też bardzo obrazowe opisy zła. W Apokalipsie występuje ono pod postacią Smoka oraz Bestii, która jest zaprzeczeniem boskiego porządku. Opisy tych stworzeń są wyolbrzymione i groteskowe, a przy tym bardzo symboliczne. Smok i Bestia to potężne i podłe istoty. Nienawidzą zarówno Boga, jak i człowieka, i zagrażają łączącej ich relacji.

KONTEKST

drugi tekst lub zjawisko,
zestawione z lekturą

Niepokojąca wizja zagłady świata pojawia się też w wierszu *Zmierzchanie* Krzysztofa Kamila Baczyńskiego. Już sam tytuł sugeruje, że tematem będą koniec i przemijanie. Potwierdza to także motto utworu, mówiące o upadku cesarstwa. Baczyński należy do pokolenia Kolumbów. II wojna światowa niszczy wszystkie jego plany i marzenia. Poeta traci poczucie bezpieczeństwa i jakąkolwiek szansę na szczęśliwe życie. Podmiot liryczny w *Zmierzchaniu* przedstawia wojenną rzeczywistość, czyli świat chylący się ku upadkowi. Obecną sytuację porównuje do zachodu słońca i rozsypanych koralu. Taka wizja trafnie ukazuje chaos, który jest efektem upadku wartości i złamania obowiązujących zasad. „Apokalipsa spełniona” przytłacza i odbiera nadzieję. Grozę podkreśla również bezradność podmiotu lirycznego - jedyne, co ludzie mogą zrobić, to powiedzieć sobie zwyczajne dobranoc, czyli pożegnać się z dawnym systemem wartości. Nowy świt będzie już szary - nic nie będzie czarno-białe.

WNIOSEK

spięcie obu części i
odpowiedź na pytanie

Podsumowując, w przedstawieniach nadchodzącej apokalipsy z pewnością dominuje atmosfera tajemniczości i grozy. Wynika ona z charakteru zapowiadanych zjawisk. Biblia ukazuje przyszłe losy Ziemi za pomocą licznych symboli. Koniec świata jest dla człowieka czymś niepojętym, bo odbiera mu znaną rzeczywistość. Wiersz Baczyńskiego

wzbogaca tę wizję o poczucie bezsilności i brak nadziei. Oba obrazy apokalipsy są niepokojące i niezrozumiałe, co doskonale obrazuje zagubienie człowieka, który nie ma żadnego wpływu na to, co się wydarzy.